

Jóannes Eidesgaard á altjóða arbeiðaradegnum:

Lívsfrælsi besta barlast

– Lívsfrælsið føroyinga telur hjá okkum meira enn tað politiska frælsið, staðfesti formaður Javnaðarflokksins í 1. mai–røðuni í Tórshavn, og gjørdi harumframt fakfeløgini varug við, at tey í fullveldisspurninginum skuldu víga fyrminirnar móti kostnaðinum

HOGNI MOHR
MYNDIR: ALVUR OG JAN

Røðan, formaður Javnaðarflokksins, Jóannes Eidesgaard, helt á Vaglinum í Tórshavn líktist nógv einum framrættum lógva til føroysku fakfelagsrørsluna, men var tó harumframt ein greið politisk frábøðan um, at tey lágtlöntu eiga at vera á varðhaldi fyri óvissum broytingum; serliga teimum, ið snúgu seg um ríkisrættarlígu støðu landsins.

Jóannes Eidesgaard mintist rakarini tá kreppa var, og fróðdist um at føroyingar høvdu fótad sær aftur, men mælti eisini áhoyrarunum til at minnst, skilja og lera alla gongdina, heilt undan kreppuárunum og fram til dagin í dag. – Lat okkum sláa fast, at vit ikki vóru mótsøðufólk hjá hvørjum øðrum, hóast vit sótu á ymskum rókum. Tímalønt, løntakarar, fiskimenn, vinnulív, politikarar og øll onnur høvdu kreppuáruni ein og sama figginda. Og figgindin

– Vit eiga at hava felags kós, segði formaður Javnaðarflokksins við fakfeløgini

var sjálv kreppan, segði formaður Javnaðarflokksins.

Felags kós

Jóannes Eidesgaard gjørdi fitt burtúrur alheims arbeiðarasøguni, og mintist eisini, hvussu tungur fakfelagsburðurin hevði verið herheima. Hann legði dent á fakfelagsliga framfrotið, talan var um tá Javnaðarflokkurin varð stovnaður. Úr hesum afturliti Jóannesar spratt eitt ynski um, at hetta neyva og tættu samstarv millum politisku og fakfelagsligu rørslurnar átti at verði uppafurtikið.

Í hesum samstarvi segði formaður Javnaðarflokksins, at stórar avgerðir skuldu takast. – Á gáttini til eina nýggja öld mugu tit sum fakfelagsrørsla, og vit sum politikarar seta eina ætlan út í kortið. Og hvi ikki stinga kósina og leggja ætlanirnar í felag, spurdi hann, og spáddi stórar broytingar, ið fara at krevja skjótar avgerðir, bæði í fakfelagsliga og politiska umhvørvinum. Besta stöðið fyri hesum broytingum eru sambært formanni Javnaðarflokksins ein góð vælferðarskipan. – Øll samfelagslig menning í

Føroyum hevur til endamáls at skapa eitt samhaldsfast samfelag fyri fri og fræls menniskju, har umsorgan fyri felags áhugamálum og vælferð fólksins eru í háseti, legði hann dent á.

Føroyska fullveldið

Javnaðarpolitikarin fór síðan inn í spurningin um føroyskt fullveldi. Hann segði lívsvirðini og lívsfrælsi hans einstaka vera bestu barlastina í nýggjum avbjóðingum. – Lívsfrælsið føroyinga telur hjá okkum meira enn tað politiska frælsið, staðfesti hann, og gjørdi fakfeløgini varðug við, at tey í fullveldisspurninginum skuldu víga fyrminir tess móti kostnaðinum. – Politiskar avgerðir eiga at hava festi í vilja og ynskjum fólksins...

Røðarin heitti staðiliga á fakfeløgini um í størri muna at skipa seg í felagsskapi, og segði at tey í spjaldingini avvápnar seg sjálvi. – Hetta gevur mótpartinum styrki, hann ikki hevur uppiborið, helt Jóannes Eidesgaard.

– Í dagliga politikkinum tørvar okkum eina rødd frá fakfelagsrørsluni, segði formaður Javnaðarflokksins

Jóannes Eidesgaard kom við greiðari politiskari frábøðan um, at tey lágtlöntu eiga at varða seg fyri óvissum broytingum

móti endanum, og eftirlýsti í hesum sambandi, hvat henda rødd heldur um kappingarførið, láglønarsamfélagið, ótarnaða marknaðarbúskapin, pensiónsmálið, kommunumálið, miðsavningina, ES-spurningin, ríkisstuðulin, fullveldi o.s.fr.

– Latid okkum fara inn í nýggju øldina við einum sterkum og sameintum vinstravongi, ljóðaði áheitan Jóannesar Eidesgaard á Vaglinum hin 1. mai 1999...

– Formaður Javnaðarflokksins bað áhoyrarar hava undanfarin verkafólk, ið stóðu í einsamøllum strevi, í huga

Fýra fyrivarni

Jóannes Eidesgaard:

...tað kann vera gott at leita aftur í aðalmálið, aftur til røturnar, aftur á grundvøllin,

– so vit ikki, tí tíðin talar fyri tí, vraka vælferðina og lívsfrælsi til frama fyri tað ókenda...

– so vit ikki, tí tíðin talar fyri tí, siggja málið, men gloyma kostnaðin...

– so vit ikki, tí tíðin talar fyri tí, lata forfeingilígeitina blinda okkum, at vit ikki siggja gerandisdagin í morgin við øllum sínum...

– so vit ikki, tí tíðin talar fyri tí, velja frælsi og fáa ófrælsi...

